

Rozhovor s ředitelkou Masarykovy ZŠ

Názor ředitelky

Paní ředitelko, ve školním časopisu jste uvedla, že: „Svůj názor o škole si stále ještě tvořím, půlrok není dost dlouhá doba na objektivní poznání všech problémů a detailů.“ Blíží se konec školního roku, tak se chci zeptat, zda už máte utvořený nějaký názor?

Samozřejmě, že jsem si vytvořila určitý názor. Nicméně teď není úplně vhodná doba ho veřejně prezentovat na veřejnosti, protože tady probíhají nějaké změny, které by mohly být tímhle ovlivněny. Nechci prostě tuhle věc prezentovat na veřejnosti. Až uzraje doba, tak je budu prezentovat.

Ta doba uzraje v příštím školním roce? Myslím si, že druhý školní rok už bude takovým větším, objektivnějším náhledem na věc.

Tak dobře, zkusíme to jinak. Jsou nějaké změny, které byste chtěla, aby se ve škole udály, které už můžete říct? Nebo, jakým směrem by se podle Vás měla škola ubírat?

Určitě chceme školu otevřenější k veřejnosti. Aby nějakým způsobem i rodiče participovali na vzdělání a snažili se o co nejlepší výsledky svých dětí spolu s námi, aby to nebylo tak, že rodič nespolupracuje, snaží se shazovat výkony učitele apod. To je jeden směr. Druhý směr, určitě chceme školu vybavenější. Máme jen jednu počítačovou učebnu a to je málo. Snažíme se to řešit. Objednali jsme tablety na ukázkou, zkusíme ipady.

Jak jste říkala, že škola bude přátelštější k rodičům, psal jsem v různých časopisech, že škola je vlastně nepřátelská. Začínalo to už za pana ředitele Kurky, kdy rodiče stáli v mraze, v dešti před školou a vyzvedávali děti, aniž by měli možnost, aby se udělal nějaký prostor, kde by si rodiče sedli a počkali. Jak si představujete, že by škola vyšla vstříc rodičům?

Určitě se budeme snažit, aby ta spolupráce nějak naskočila, byla lepší a určitě je to i v otevřenosti webu, to znamená, že veškeré informace se snažíme začerstva dávat na stránky školy, a v otevřenějším přístupu třídních učitelů na třídních schůzkách, nebo na různých akcích, které se školou souvisí. Chtěli bychom navštívit školy, kde ta atmosféra otevřenosti je větší než na naší škole. Zatím vyjednávám exkurzi do školy, která se tímto směrem ubírá, a chtěla bych, aby tam učitelé jakoby nadechli tu atmosféru a pochopili, jak to vlastně je teda s tou otevřeností vůči dětem a vůči rodičům. Abychom viděli, že to jde i jinak, než třeba jenom silou. Ale nemyslím si, že to tady všichni dělají silou, ale dělají to různě a myslím si, že každý z nich musí vidět i jiný postup.

Myslíte si, že učitelé senioři jsou schopni a ochotni akceptovat nové vnímání otevřenosti, nové přístupy k dětem? Právě třeba po vzoru školy Dr. J. Malíka v Chrudimi, nebo nějaké jiné školy, když jsou tady třeba 35 let?

Myslím, že určitě. Samozřejmě, že každý

z těch učitelů si nechá děti připustit k tělu odněkud někam a v té starší kategorii učitelů je ten odstup větší, ale myslím si, že to není na překážku, ve sboru by měl být průřez všech těch učitelů. Myslím si, že je dobré, aby přístup učitelů zůstával originální, ale aby si uvědomili, že v tom jejich jednání se dá leccos změnit.

Je pravda, že na cestě k obnově školy si pedagogický sbor jako první cíl vybral vytvoření podnětného prostředí na 2. stupni, tedy výzdobu tříd a chodeb?

Ano. V podstatě jsme si ho stanovili z dotazníku „Klima školy a žáků“, z kterého vyšel podnět „Nepodnětné prostředí“ a protože to je první dosažitelný cíl, tak jsme rekli, že ho budeme realizovat.

A jak dopadl a kdy budou jeho výsledky k dispozici?

My jsme ty výsledky rozebírali v pedagogickém sboru. V podstatě jsem s tím seznamovala školskou radu. Prošel těma dvěma jednáními. Ve své podstatě, to co jsme se tam dozvěděli, jsme očekávali, že třeba vyšší ročníky jsou více kritické k tomu systému, nižší ročníky jsou kritické málo, nebo vůbec, jsou spokojené s výukou atd. Ten dotazník ale nebyl možná úplně vhodně vybrán, ačkoli jsem pověřila psycholožku, aby mi něco takového udělala, tak ho stáhla někde z webu a pak jsme později zjistili, že ten dotazník není úplně vhodný pro prezentaci na veřejnosti, protože jsme tam do toho začlenili žáky od 4. ročníků výš a on je vlastně pro žáky od 6. ročníků. A ještě je přes doplňující dotazník rodičů a dalších vyhodnotitelný, ale není vyhodnotitelný obecně. My jsme si z toho vzali určité prvky, které jsme se tam dozvěděli, a na základě nich jsme stanovili kratší cíle, kterými se budeme zabývat.

Čili nebude veřejnosti přístupný?

Tak můžeme ho asi zveřejnit, ale nebude objektivní.

Odvolaný ředitel Kurka

Kdybyste to s odstupem času měla zhodnotit, bylo odvolání ředitele Kurky z funkce opodstatněné, nebo nebylo?

To si myslím, že mi úplně nepřísluší posuzovat, nedokážu říct. Ředitel ale odpovídá za všechno.

Byly to skutečně chyby, které objektivně vedly k odvolání ředitele? Někjaký názor na to mít musíte.

Samozřejmě to hrubé chyby byly. Do jaké míry je mohl, nebo nemohl pan ředitel ovlivnit, to je otázka, do jaké míry se zabývá účetnictvím, nebo důvěřuje člověku, který to dělá. Anebo, do jaké míry je ten člověk schopný to dělat. Ale, jako, prostě investiční a neinvestiční prostředky se jasné oddělují a tady to nebylo úplně jasné.

A co smlouvy, které za školu podepisoval ředitel?

Paní Václavíková (bývalá hlavní účetní) mi tu evidenci ukazovala, jestli to bylo dodatečně uděláno, to já těžko můžu nějakým způsobem posoudit, já jsem tady nebyla.

Bylo to jednoznačné manažerské selhání pana ředitele a bylo to Vaše rozhodnutí, že zůstal na manažerské pozici zástupce ředitele. To je zvláštní vzkaz pro veřejnost, ne?

Ten objem věcí ve školství je strašně velký v porovnání s ředitelováním v podniku. Tady ředitel zodpovídá za všechno a všechno musí řídit. A když mu vypadne určitá část, zde účetnictví, tak to ještě neznamená, že to je úplně špatný manažer. V okamžiku, kdy zná prostředí, je přínosem než nějaký nováček, který by měl přijít.

On ale přece není jediný zástupce, je třetí?

Škola je obrovská, mohla by mít zástupce čtyři.

Ale měla před tím dva zástupce?

Měla dva zástupce. Mimoškolní činnost tady jakoby nebyla zajištěna a je to právě pan Kurka, který k tomu má nejbližší.

Školní jídelna

Mě zaujal váš školní časopis, kde s Vámi žáci celkem otevřeně hovořili, že je neustálý problém se školní jídelnou. A to se i váže na pana ředitele Kurku, že se nepodařilo ten problém se školní jídelnou vyřešit. Překvapilo mě, že se nepřipravují speciální dietní jídla pro děti a dodnes to nikdo neřeší.

Tak není pravda, že jsme to neřešili. Zjišťovali jsme, kolik máme takovýchto dětí na poslední třídní schůzce. Zjistili jsme, že jich je asi 6, kteří potřebují nějakou takovou pomoc, a pak je tady pár dětí, které mají alergie na oříšky, mléko apod. Těm se vychází vstříc, tzn., že se o nich ví, a pokud se v jídle něco takového vyskytuje, tak se rodiče na to upozorňují a oni si potom vybírají to druhé jídlo, nebo se třeba udělají místo kaše s mlékem pro to dítě brambory. Problém je s bezlepkovou dietou. Dvakrát až třikrát za měsíc se stane, že se potkají dvě jídla, která dítě nemůže mít, tak si z domova něco přinesou. Chceme to do budoucna dořešit. Chci taky, aby v příštím roce byl výběr ze dvou jídel, a ne, aby byla jenom jiná příloha, a od září najedeme na dvě odlišná jídla tak, aby tam ta bezlepková dieta bez problému procházela.

A kvalita stravování jako takového?

Nemyslím si, že by jídlo bylo nekvalitní.

Ne, nekvalitní, ale není někdy požitelné.

Za celou dobu, co tu jsem, bylo jednou to jídlo takové všelijaké. Děti jsou zvyklé a nejsou zvyklé na určitá jídla. Jsou zvyklé na těstoviny a rýži. Něco jiného je pro ně nepoživatelná záležitost. Škubánky, přitom si nemyslím, že by to bylo něco hrozného. Kolikrát se stane, že je výběr ze dvou jídel a to jedno jídlo se vůbec nevybere. Je to hodně ovlivněné názorem, který se tady pořád vleče v té společnosti, že to jídlo není dobré. Ale chodí sem zaměstnanci úřadu, vaříme pro dvě školky, ale i pro důchodce a odtud odezva záporná není. Já sama jsem každoročně kuchařkou na táboře a první den

děti strašně ořhávají a třetí den, když tam někde běhají, tak by snědly úplně všechno. Je to taky honě ovlivněné pohybem. A když to dítě nemá pohyb, tak taky nemá hlad a chuť. **V jídelně je k pití šťáva, čaj i voda?** Všechno je tam. Obvyčejná voda vždycky. Někdy i mléko, ochucené mléko. Vždycky jsou tři výběry pití.

Školní dvůr

Jak jste říkala, aby děti dostaly hlad, jak je to tady s možnostmi, aby se děti proběhly? Škola má velký dvůr, velké hřiště, proč děti nechodí o velké přestávce se tedy vybíhat?

My teď momentálně o tom jednáme. Víceméně s tím přišly na školském parlamentu. V podstatě se tomu nebráníme. Problém spočívá v tom, že polovička jich chce a polovička by jich nejradši zůstala sedět ve třídě. A v okamžiku, kdy jako by se nám tady budou někde schovávat za rohem, jenom aby nemusely ven, je to spíš o nebezpečí, že bude nějaký úraz. Navíc se nám to komplikuje tím stavenišťem tam. Takže na tu zadní část bychom je nechtěli pouštět, protože tam se nám někdo může zatoulat a může tam být nějaký problém. A na té přední části, tady na tom betonu, je strašné horko. To cítíte i tady v místnosti, že se tam nedá vůbec přežít.

Výuka cizích jazyků

Kolik jazyků se tady učí a jak je to s jazykovou vybaveností učitelů, kteří jazyky učí?

Učí se tady angličtina od prvního ročníku. Což není standard. Kromě angličtiny se ještě učí němčina a ruština. A to už je výběrová věc na druhém stupni, kde si žák z těchto jazyků bohužel v dnešní době musí vybrat.

A o rozšíření třeba o španělštinu, francouzštinu jste uvažovali?

Španělštinu jsme zatím nenabízeli, máme tady paní učitelku, která španělštinu umí. Můžeme třeba o tom do budoucna uvažovat.

Zprávy, co se týče angličtiny, jsou takové rozporuplné. Nechali jsme si udělat rešerši učitelů a vyšlo nám, že jenom dva učitelé jsou kvalifikovaní. Všichni ostatní mají úplně jinou aprobaci a učí na základě doplňkových kurzů. Kolik učitelů se tedy věnuje výuce anglického jazyka a kolik z nich má odpovídající kvalifikaci?

To Vám takhle z paměti úplně neřeknu. Ale na druhém stupni je asi 6 nebo 7 učitelů, kteří se tomu věnují, ostatní mají nějakou malou zkoušku, která je brána za kvalifikaci.

Tak kteří by splňovali kritéria učitele angličtiny. Ze jí vystudovali.

Zákon nezná kritéria učitele angličtiny. Zákon zná jenom kvalifikované a nekvalifikované učitele. A kvalifikovaný učitel je ten, který vystudoval VŠ, má nějakou aprobaci, ale to neznamená, že když učí jiný předmět, že by byl považován za nekvalifikovaného. To je nesmysl.

My ale víme, jak to myslíme, jako, že nemá aprobaci na ten jazyk a doplnil si ji těmi kurzy.

Tak, vlastně, jak se to vezme, no. Jako angličtinu. Kteří vysloveně mají jakoby státnici z angličtiny, to jsou dva. Ale ti, kteří mají zkoušky z angličtiny, státní, nebo ne úplně státní, ale zkoušky na VŠ, těch je podstatně víc.

Ale víme, že to nenahrazuje tu kvalitu výuky?

Ale jsou školy, kde nemají ani jednoho. To vám garantuju.

Ale nemůžeme...

Já vím.

Potom to dopadá třeba i do učebnic, že ti, kteří nevystudovali angličtinu, mají zjetou nějakou učebnici a tu nechtějí měnit.

Nevím, co máte na mysli, protože nové učebnice teď zakupujeme. Jsou to obrovské finanční nároky. Nemůžeme to nalít do všech ročníků a řešit to plošně.

Abychom to uzavřeli. Máte jako ředitelka představu, že byste se sem snažila dostat učitele, kteří skutečně vystudovali angličtinu?

Tak určitě. Tomu se člověk nebrání, ta proměna tady nastane. Nemyslím si, že tady všichni mají definitivu. Když jsem ale slyšela mluvit ty neaprobované angličtináře, tak si nemyslím, že mluví špatně anglicky.

Na kole do školy

Další věc, která mě dlouhodobě mrzí, snažil jsem se jí prosadit, ale nešlo to. Nevím proč. Já jsem si třeba myslel, že i zelené vedení radnice to bude podporovat. Škola má obrovské prostory a nikdy tady nebylo umožněno zaparkovat kola. Přitom na ostatních školách to funguje. Je to naprosto jednoduchá věc. Proč to tady nejde? Zavede se to někdy?

Určitě. S tímhle nemám problém. Zprvce tohle se mohlo už orientovat v té nové přístavbě a asi se na to trochu pozapomnělo. Mohlo to být řešeno v rámci toho projektu. Zkusím se ještě s panem Grossem (pozn. referent OMI na ÚMČ Praha 21) o tom dohadovat, jestli se to dá ovlivnit. A za další, máme tady do budoucna plánovanou kolárnu v prostoru u tělocvičny, tam je takový zárez v plotu.

To jsem navrhoval několikrát. Pan ředitel Kurka se tomu bránil zuby nehty. Ono tady jde spíš o tu zodpovědnost za kolo. Když se ztratí, škola ho musí uhradit.

Když něco nechcete, tak vždycky řeknete, proč to nejde. Řekněte mi, kdy to bude?

V průběhu příštího školního roku to budu řešit. Až se zbavíme těch zátěží, které teď máme rozjeté (oprava schodiště, malování, oprava kuchyňka, spousta dalších věcí).

Já to bývalému panu řediteli hrozně vyčítám, protože on sám jezdil do školy na kole a žákům to nikdy neumožnil. A organizace vždycky nějakou tu zodpovědnost musí převzít. Není to nic složitého, dáte otvírání na čip, můžete tam dát kameru.

Problém je, že je to investice a škola momentálně investiční prostředky nemá.

Hovory s žáky

Zaujalo mě, že jste zavedla se žáky hovory s ředitelkou. Jak to bylo úspěšné a jaká byla účast žáků?

Tak zatím na první pohovory nikdo nepřišel (pozn. smích všech).

Školní časopis

Vnímáte školní časopis jako časopis, který by měl prezentovat školu, nebo názory a práce žáků?

Já si myslím, že by tam mohlo být obojí, ale co určitě chci, aby to byly práce žáků, max. pedagogů. Aby to byla záležitost školy, nikoliv dalších osob, které se do časopisu mají snahu vměšovat.

Teď do tohoto?

Do posledního čísla se nám právě vměšovali cizí lidi a to mně vadilo.

A to byl kdo?

No, my to nemůžeme dokázat.

Aha.

Nemůžu to říct nahlas.

Více lidí, nebo jeden člověk?

Jeden určitě.

A v časopisu je k nalezení, podle čeho si to myslíte?

My jsme trvali na tom, aby se žáci pod ty svoje výtvary podepsali, učili se zodpovědnosti, své názory si obhájili. A to první vydání (první verze), které nám předložila paní učitelka, jsme pozastavili, protože jsme chtěli, aby se pod to podepsali. Byla tam řada věcí anonymních, nebo prostě takových podivných, a pak tam byly články, kde jsme pochybovali, že to napsali žáci a ty články zmizely, z čehož jsme usoudili, že naše domněnky byly správné. **Jestli ty články byly kritické, tak děti nechtěly mít problém s pedagogickým sborem?**

Místo pro budoucí kolárnu.

To nebylo nic útočného. Tenhle důvod to nebyl. **Jestli tomu rozumím, vy jste to vydání pozastavili a dělali nějaké korektury?** Ne, korektury jsme nedělali, pouze některé hanlivé věci, nebo ty, které nebyly vhodné pro časopis, které se mohou myslit dvojsmyslně, tak jsme požádali o jejich opravu a děti si to sami opravily.

Časopis se před tím, než vyšel, dostal mimo redakci?

Časopis byl otevřený, kdo chtěl, tak napsal. Nebyl ani žádný seznam členů redakční rady. To znamená, že byl otevřený pro všechny.

Abychom si rozuměli. Příspěvky do doby zveřejnění, nemají opustit redakci.

Co přišlo mi paní učitelka, která to měla na starosti, dala ke zhlédnutí. Zarazila mě pesimistická nálada, která z toho docela čísla. To mě velmi zamrzelo. A to jsme nějakým způsobem potom ještě konzultovali s pedagogickým sborem a s paní učitelkou. **Nemáte pocit, že to jsou prvky cenzury? Jakmile dětem začneme implantovat autocenzuru, tak už se toho od nich tolik nedovíme.**

Nic v tomto směru jsme neměnili. Měnily se jenom obraty vět, které vyšly dvojsmyslně. Které mohl nezasvěcený člověk vnímat tak i tak.

Pamatujete si na komunistický režim? Oni potom už viděli ve všem jinotaj. My víme, co chcete tou větou říct! Ačkoliv to ten člověk vůbec nemyslel. Hledali něco za každou větou, i když to v ní nebylo.

Za každou větou jsme nehledali, ale pár věcí tam bylo. V jádru jsme to otiskli tak, jak to bylo.

Před tím jste říkala, že některé články jste dali pryč?

Ty, pod které se nikdo nepodepsal.

To my nevíme, my jsme je neviděli, známe jenom verzi na webu. Byly staženy z toho důvodu, že se žáci báli?

Ne, protože to bylo se žáky projednáno a já jsem jim zaručila, že pokud se podepíší, tak že to nevidím jako problém, že je nebudu popotahovat. A žádnou odezvu nemám, že by někdo byl popotahován, že napsal svůj názor. Řada těch věcí byla zkeslená a vyvolána uměle.

V článku Polemika pí učitelka Jančová shodila článek žákyně závěrečných prací hned v úvodu větou „Podle sebe soudím tebe“. Potom ty děti už mají strach se vyjadřovat.

Nemám žádné signály, že by měl někdo strach se vyjadřovat. Naopak těch žáků, kteří chtějí psát, možná i víc než před tím, protože se uvolnil ten tlak na to, že něco nemůžou a nasmějí. Paní učitelka Jančová už je taková, že takhle píše.

To děvče ale jen tak neplácalo a udělalo celkem objektivní výzkum.

To možná trošku plyne z toho, že to je „dítě“ pí Jančové, která ty práce zaváděla a organizuje je. Myslím si, že jsou na velmi dobré úrovni, je to velmi pěkná věc. To, že to ta žákyně shodila, to ji velmi zamrzelo. Výzkum nebyl názorem všech. Já jsem potom s žáky diskutovala a oni byli velmi ovlivněni jednou paní učitelkou, která před dětma ve třídě ty práce shazovala. **Která učitelka?**

Nechci to zveřejňovat. Bylo to cílený. **Jste toho názoru, že pro časopis je přínosné, když dítě napíše svůj názor, třeba kritický, i na Vás?**

Proč ne. Kritický tam na mě byl, to jste si určitě přečetli. Kdybych chtěla cenzurovat, tak jsem ten článek vůbec nezveřejnila. Byl poskládaný z vět dětí, které dělaly slohovou práci, a bylo to vytrženo z kontextu. Takže některé věci nejsou objektivní názory dětí. To jsem si zjistila později, protože jsem si ty slohové práce prohlédla, abych viděla, jak to skutečně bylo, je to skutečně manipulace paní učitelky.

Uvažujete i o jiném způsobu prezentace žáků, než jenom v časopise, který vychází asi jednou za čtvrt roku?

No, tak nějak nepravděpodobně, když se naplní. Zase nechceme děti moc manipulovat k tomu, že musí něco napsat. Spíš to musí cítit.

Slyšel jsem, že došlo k nějakému přesunu dospělého učitele, který měl na starost ty příspěvky.

Paní učitelka se toho vzdala, protože jí vadilo, že jsme chtěli otisknout ten časopis včas a já jsem ji nutila k tomu, aby dořešila tu autorizaci. A ona to strašně protahovala a nám už to bylo trapný, že těm dětem za měsíc nejsme schopni časopis vytisknout. Takže zřejmě pod tlakem toho, aby se to ukončilo, tak paní učitelka řekla, že od toho odstupuje, že to dělat nebude.

Takže už všechny třídy mají časopis?

Ano, každá třída dostane výtisk.

Dostane. Takže ještě není?

Dostala.

Kdy to bylo?

14 dní zpátky. (pozn. tedy k 13. 5. 2016) Jak vyšel na webu, tak ve stejném termínu.

Výběr zástupce školy

Ještě se zeptám na pí učitelku Jančovou. Jak a z kolika kantorů byla vybrána za školu do výběrové komise na nového šéfredaktora ÚZ?

Obešla jsem pár učitelů češtinářů a zeptala se. A vyšla z toho paní Jančová, protože buď tam byl nějaký problém, nebo zdravotní problém, nebo jedna paní učitelka dělala školní časopis, tak jsem jí nechtěla nominovat do další akcí. A těch češtinářů tady není tolik. Takže z těch pěti vyšla paní Jančová.

Takže dá se říct, že zbyla?

Ne zbyla, ale byla ochotná. A navíc znala místní problematiky.

A ten náhradník?

Náhradníka jsem neměla žádného.

Vusnesení rady MČ je náhradník za paní Jančovou. (pozn. rada MČ schválila usnesení RMČ31/0489/16 na návrh radního Jenička za školu i pí učitelku Verešovou)

To si neuvědomuju. To jste mě zaskočil.

Místostarosta opět ve škole?

V minulém volebním období sem docházel vyučovat starosta. Je to jen kachna, že sem někdo dochází z úřadu?

Myslíte pana Roušara?

Ano.

Byl tady ve věci jednání s paní učitelkou

ohledně školního zastupitelstva. A děti byly na úřadě pak.

Ale už nedochází k tomu, že tady vyučoval celý den?

Ne.

Školní vzdělávací plán

Koukám jsem, že máte na webu velmi obsáhlý školní vzdělávací program, má asi 186 stran, to se nedá číst.

Taky jsem si všimla. Já to vím. Budeme na tom pracovat, abychom ho nějak zredukovali.

Učitelé a učitelky

Kolik je tady učitelů, mužů?

To se ani neptejte. Dva a dva školníci.

A učitelek?

Asi 58?

Jak to změnit?

Mně se to v předchozí škole povedlo. Byl tam poměr 1:1. Ale bohužel mi ti muži udělali zase nějaké komplikace. Ale nemám s tím problém. Jiné ředitelky třeba mají problém přijmout muže, protože mají pocit, že ten muž má navrch. Chci věřit, že sem nějaké muže natlačím, vlastně máme tři, na jednoho jsem zapoměla.

Takže neplatí, že je to otázka peněz získat muže?

Je to taky otázka peněz.

Ale dá se to řešit?

Hlásí se i muži, a když je člověk vyhledává, tak se dají najít.

Jste spíš pro pedagogickou výchovu pevné ruky, nebo spíš školy hrou?

Jsem pro obojí. Na prvním stupni hrou a na druhém už musí nastat i disciplína. Ta když poleví, tak ty výsledky nejsou. To znamená být důsledný.

Odliv žáků

Jak se dá zařídit, aby nebyl takový odliv žáků na druhém stupni? Třeba specializované třídy, aby jim stálo za to tu zůstat?

Já si nemyslím, že při té široké nabídce, která v Praze je, je reálná šance, že by tady děti zůstaly ve větším počtu. Myslím si, že i z hlediska rozsahu školy je odliv v daném okamžiku i žádoucí. Za chvíli bychom se sem nevešli. To je situace, kdy víceméně můžeme být rádi, že děti odcházejí.

Závěr

Co by Vám pomohlo k tomu, abyste dosáhla změn, které tu chcete realizovat a cílů, kam se chcete dostat?

Určité potřebuju finance, bez nich to nejde. Na takové ty přestavby a dobudování. Druhou věcí je podpora veřejnosti, společnosti, aby to nebylo o tom, že vyjdeme proti škole a budeme ji zošklivovat. A třetí věcí bude práce s pedagogy, práce na jejich školení, proměně, aby se přístup k dětem proměnil.

(redakčně zkráceno)

Otázky kladli Petr Duchek a Jiří Lameš (červeně), odpovídala ředitelka MZŠ Alena Sochůrková